

I

Бъ късна вечерь — първи май —
вечеренъ май — за обичъ частъ.

Въ леса уханенъ птичи гласъ
зовѣше за любовь безкрай.

Мъхътъ шептѣше за любовь,
дървото въ своя китенъ цвѣтъ
лелѣше любовна жада,

шептѣше пѣсень — страстенъ зовъ —
на розата славеятъ младъ.

И езерото тамъ безбурно
звучеше въ тъменъ тихъ копнежъ,
бръгътъ обгръщаше го свежъ;